

Modlitba v rodině, mše svatá a společenství

Na začátku školního roku je třeba všechny povinnosti i aktivity zapracovat do nějakého řádu. Aby seděl rozvrh s kroužky, sladit vše s časem, kdy rodiče přichází z práce, s družinou, především s hlídáním malých dětí a tak dále. Vnější soulad a řád je potřebný k tomu, aby byl vytvořen prostor pro vlastní učení, ale nejen to, i pro potřebnou výchovu. Rodiče ví, že nestačí jen chodit do školy, ale také je potřeba dbát na to, jak se dítě učí, připravuje, jak dává pozor, jak se chová, jaké má kamarády, jak tráví volný čas. Nejlepší je, když zbude potřebný čas pro společné chvíle, které prožijí děti s rodiči. Takový ten domácí krb.

Víme, jak je potřebný řád a jak je dobře, když vše klapě. Ve věřící rodině má být také čas a místo k prožívání víry, mohlo by se také říci, k výchově dětí ve víře. Vrátime se ke křestnímu závazku rodičů, kde otázka zní: „Křtem na sebe berete povinnost, že děti vychováte ve víře a že je budete učit milovat Boha a bližního...“ První část slibu „vychováte ve víře“ ukazuje na osobní příklad rodičů. Vychovat např. ke skromnosti mohou jen skromní rodiče. Stejně tak ve víře...

Znamená to tedy, žít v prostředí víry se svými dětmi – malými nemluvnaty, které nerozumí, ale vnímají, že rodiče ctí Boha, přes děti školní, se kterými se rodiče modlí až po nácitileté, kterým jsou rodiče opo-

rou a doprovází je k samostatnému duchovnímu životu. Víím, jak je život v rodině náročný a kolik věcí se musí zvládat. Nechci klást na vás, rodiče nějaká nespílitelná břemena, ale povzbudit k tomu, co vidím po letech pastorače jako důležité.

1. Chci vás povzbudit ke společné modlitbě v rodině. Jako všechno má mít svůj řád, tak pokud má i modlitba, zvláště večer, své místo, je to velký vklad pro vedení dětí ve víře. V náboženství se dítě možná naučí odříkávat modlitby, ale modlit se učí hlavně doma. Ta modlitba by měla mít stejný řád, aby nebyla dlouhá ani krátká, nudná ani pořád spontánní. Chci pro vás připravit několik modelů modlitby jako pomůcku.

V rodině, kde není jeden z rodičů věřící, je dobře že se modlí s dětmi aspoň maminka nebo tatínek. Není dobré nechávat vše jen na babičkách, i když v určitých případech mohou i ty splnit svou úlohu. Jinak se samozřejmě modlíme s malými dětmi, jinak se staršími školáky. Mám konkrétní zkušenost s modlitbou v rodině, která probíhala „od mala“ až do doby vysokoškolských studií.

2. Chci vás povzbudit k pravidelné účasti na nedělní mši svaté. Žijeme v době, kdy se mnoho věcí relativizuje. Mnozí katolíci ani neví o nedělní povinnos-

(Pokračování na straně 2)

Úmysly modlitby živého růžence:

- Říjen:** za uprchlíky a nalezení správného řešení uprchlické krize
- Listopad:** za dospělé, kteří se v naší farnosti připravují ke křtu a dalším svátostem
- Prosinec:** za naše rodiny a povzbuzení ke společné modlitbě rodičů s dětmi
- Leden:** za děti, mládež a dospělé v našich rodinách, kteří polevíli ve víře

Rok zasvěceného života

Pokračujeme v rozhovoru s našimi řeholními sestrami kongregace Chudých školských sester Naší Paní. Položili jsme jim několik otázek, abychom se o nich dozvěděli něco více.

Co je potřebné k tomu, aby se dívka mohla stát řeholní sestrou?

Je zapotřebí jedné nejdůležitější věci a to je dar povolání. Ten, kdo povolává je Bůh. Proto musí mladá žena, která projevuje zájem o řeholní život prozkoumávat, zda ji opravdu volá Pán anebo to jsou jen nějaké její nadšené představy. Pravost povolání prozkoumává také společenství, do kterého uchazečka nastupuje.

Jaké jsou podmínky přijetí do řádu?

Kromě toho, že je žadatelka přesvědčená o svém povolání a má upřímnou touhu vstoupit do řehole, měla by mít takové vlastnosti, které ji uschopňují žít ve společenství. Samozřejmě nutný je také určitý stupeň osobní a křesťanské zralosti. Důležité je rovněž tělesné a psychické zdraví. Uchazečka musí také splňovat požadavky církevního práva.

Jak dlouho trvá, než se dívka stane řeholní sestrou?

Doba přípravy je různě dlouhá. Ke každé uchazečce je nutné přistupovat individuálně. Kandidatura nemá přesně určenou délku, samozřejmě nemůže trvat 10 let. Základní dobou formace je dvouletý noviciát, kterému předchází půlroční až dvouletý postulát. Dověšením noviciátu

jsou první řeholní sliby chudoby, poslušnosti a čistoty, které novicka skládá na tři roky. Doba mezi prvními a věčnými slibů trvá nejdéle do devíti let. Této době říkáme juniorát.

Jak vypadá obyčejný den v noviciátě?

Noviciát je především zaměřen na prohloubení vztahu k Bohu a na seznámení se s dějinami, spiritualitou a charismatem kongregace. Proto většinu času během dne sestra novicka věnuje studiu naší konstituce, učí se také požadavkům života ve slibech a ve společenství. Nejdůležitějším časem je doba trvání před Pánem ve modlitbě a meditaci, kde ji Pán sám připravuje na řeholní zasvěcení. Druhý rok noviciátu je rokem apoštolským, ve kterém může být novicka v omezené míře zapojená do apoštolátu.

Narazila jsem někde na internetu na pojem „stálá formace“? Můžete sdělit, co se pod tím skrývá?

Složením věčných slibů sice končí juniórát, ale ne naše formace. Ta trvá po celý život, proto ji říkáme „stálá formace“. Jejím cílem je takové spojení s Kristem a připodobnění se Jemu, abychom se staly „Kristem“ pro druhé.

Za Chudé školské sestry S. M. Bohdana

Modlitba v rodině, mše svatá a společenství

(dokončení ze strany 1)

ti mše svaté. Ta vychází z vědomí, že žijeme s církví, se společenstvím, které se schází po vzoru apoštolů se Vzkříšeným Kristem. Pokud toto vědomí chybí, zůstane nám jen povinná účast na mši.

Mluví se o aktivní účasti na mši, zapojování do modliteb, odpovědi, žalmu, zpěvu písní, průvodu s dary, účasti na eucharistii. Když se snažíme učinit pro děti modlitbu doma setkáním s Ježíšem, bude to krok směrem k podobnému prožívání mše svaté

jako modlitby. Pravidelnost v nás navíc vytváří tolik potřebný návyk, jako pomůcku k překonání chvíle, když se dítěti nechce. Paradoxně, v některých rodinách, kde se postupně chodilo po několik generací do kostela nepravidelně, a potom stále více nepravidelně, se účast na mši smrškla na půlnoční, nebo na mši za zemřelé členy rodiny jednou za rok. V naší farnosti je mnoho mladých rodin, a domnívám se, že šance nejen předat, ale i uchovat víru spočívá v této pravidelnosti. Samozřejmě, s vnitřní

účastí. Otázkou je někdy velká migrace z důvodů návštěv příbuzných a výletů, kdy je rodina vždy v jiném kostele, a někdy je to spíše boj o to, vůbec se mše svatě účastnit.

3. Chci vás povzbudit k prožívání víry jako společenství.

V jednom průzkumu vyšlo najevo, že dospívající mládež, která si uchovála víru, žila ji v manželství a pokračovala v jejím předávání dětem, byla z 80% z rodin, jejichž rodiče se jako mládež a později jako rodiny setkávali v křesťanském společenství.

Platí, že příbuzné si nevybíráme, zatímco přátele ano. Přesto je šance, zvláště pro vás mládež, děti, ale i mladé manžele

a rodiny, sdílet víru ve společenství. Zvláště v případě, když ve škole nebo v práci je více nevěřících, je velkou oporou sdílet stejný životní styl a navzájem se obohacovat – v rovině lidského přátelství i v rovině života víry. Děkuji za ty z vás, kteří se o to snaží, a pro faráře je to velmi potěšitelné.

S novým školním rokem jsem chtěl poukázat na potřebnost pravidelnosti modlitby v rodině, nedělní mše svatě a na důležitost prožívání víry ve společenství. Toto jsou vnější podmínky, které pro děti vytváříme, a s vírou očekáváme milost Ducha Svätého, který působí v jejich srdci.

o. Milan

Národní eucharistický kongres 2015

Hlavní mše svatá na náměstí Svobody v Brně a eucharistický průvod v sobotu 17. října 2015. Od 9 do 10 hodin předprogram Biskupského gymnázia ze Žďáru nad Sázavou (písňe, modlitby kněží, svědectví); 10.30 hodin – mše svatá – celebruje papežský legát kard. Paul Cordes, emeritní předseda Papežské rady Cor Unum; hudební doprovod Schola brněnské mládeže. Po mši sv. ve 12.30 hodin bude eucharistický průvod na Zelný rynek.

Doprovodné programy NEK 2015 se uskuteční v pátek 16. října odpoledne a večer v kostelích v centru Brna a poté po ukončení NEK v sobotu 17. října odpoledne.

Koncert Podané ruce bude v pátek

Národní eucharistický kongres 2015

16. 10. 2015 v 17.30 hod. na hlavním pódiu na nám. Svobody. Vystoupí vřidný písničkář **Pavel Helan**, slovenská křesťanská kapela **ESPÉ**, která chce vést lidi v modlitbě chval více do Boží přítomnosti, překračovat limity všednosti a vidět probuzení v Evropě. Závěr bude patřit strhující kapele studentů a absolventů školy Jedličkova ústavu **The Tap Tap**. Koncertem nás provede jáhen Jan Špilar, známý brněnský kadeřník, který si na pódiu bude povídat se zajímavými hosty o víře v běžném životě. Koncert „Podané ruce“ chce zviditelnit i neziskovou organizaci Podané ruce, která pomáhá lidem s problémy vzniklými užíváním drog nebo následkem jiných patologických jevů.

Číhošťský zázrak

Při letošní pouti na Lutrstěku kázal Mons. Josef Pospíšil, bývalý duchovní správce farnosti Číhošť. Po požehnání nám věnoval chvíli času a pověděl něco o zmíněných událostech. V tomto článku se dozvíme o něco více.

Dne 11. prosince 1999 jsme si připomněli 50. výročí číhošťských událostí,

kteřé dodnes patří k neobjasněným skutečnostem v životě církve. Obec Číhošť leží ve východních Čechách v okrese Havlíčkův Brod, vzdálená 8 km od Ledče nad Sázavou. Ve vesnici se nachází farní gotický kostel ze 14. století zasvěcený Panně Marii Nanebevzaté.

(Pokračování na str. 4)

(dokončení ze strany 3)

Starší generace si vzpomene při vyslovení jména této obce na 50. léta a mladší si ho dá do souvislosti s P. Josefem Toufarem.

Možná, že si může někdo říci: Proč se s tím zabývat, proč to oživovat? Na tom přece nestojí naše víra. Má nám to v přítomnosti i do budoucnosti co říci? Tyto a další otázky jsou způsobeny tím, jak se všem prezentovalo, o tom mluvilo, psalo a podávalo v minulosti i v současnosti v samotné katolické církvi i mimo ni.

Fakta

Podívejme se alespoň na tato fakta z některých svědectví přímých účastníků, či těch, kteří podávají svědectví zprostředkovaně. Někteří účastníci mše svaté konané v číhoštském kostele dne 11. 12. 1949 o třetí neděli adventní ještě žijí. Jsou mezi nimi i někteří z oněch devatenácti, kteří viděli pohyb křížku a o kterých píše P. Toufar v dopise svému spolubratrovi P. Dvořákovi do Křešína. Kopie je zachována.

P. Toufar při promluvě řekl: „Zde ve svatostánku je náš Spasitel“ a přitom ukázal levou rukou na svatostánek. Při těchto slovech se začal křížek na svatostánku pohybovat a asi po trojím pohybu zůstal otočen ke kazatelně a nakloněn, jak je to vidět na fotografii, která byla pořízena na rozhraní roku 1949 a 1950. Tehdy třináctiletý chlapec, který to viděl, nyní řekl: „Mně ať nikdo nic neříká. Já jsem to viděl.“

Následky adventní události

Zprávy o události třetí neděle adventní v kostele v Číhošti se postupně rozšiřovaly mezi lidmi. Ti přicházeli, aby zhlédli křížek na svatostánku, ale můžeme také doufat, aby svou zbožností uctili Toho, který je naším Vykupitelem a Spasitelem. Zájem o tyto skutečnosti mezi lidmi vyvolal také pozornost tehdy vládnoucích, kteří nemohli ve svém úsilí o ateizaci potřebovat aktivní nábožen-

ský život. Vždyť věřit v Boha je podle nich tmářství, zaostalost, nevzdělanost. Náboženství přece bylo kladeno mezi třídní nepřátele. Vyzkoušené prostředky použité jinde k nastolení určité politické situace, i když nevedoucí k trvalému úspěchu, začaly se uplatňovat i v Číhošti. Omezování přístupu do vesnice. Existují o tom svědectví. Zatčení P. Josefa Toufara, z něhož chtěli udělat agenta ze zahraničí, který vše připravil. Dělal cílevědomou propagaci na schůzích různého druhu, v tisku, rozhlasu i ve filmu. Dále pak osobním zastrašováním, včetně dětí.

Svědectví

P. Toufar byl zatčen v sobotu 28. 1. 1950. Jak jsme mohli slyšet při soudním líčení v roce 1998, nebyly žádné materiály, které by svědčily ve prospěch obžaloby proti zatčenému. Ani druhý týden, nebyly skupinou vyšetřovatelů, která byla poslána z Valdic do Číhoště, přivezeny žádné důkazy o autorství zinscenování dané skutečnosti v kostele P. Josefem Toufarem. Přesto bylo pokračováno ve výsleších patřičnými donucovacími prostředky. Kolik takových jednáních ve vyšetřovacích vazbách bylo uskutečněno, ví jedině Bůh. Vždyť se může použít k vlastní propagaci, nehledí-li se na pravdu, právo a spravedlnost, i mírumilovná činnost toho, koho si já vyhledám jako nepřítel.

Film „Běda tomu, skrze něhož...“ o prosincových událostech v roce 1949 v Číhošti je toho výmluvným dokladem. Jak lze slov Písma svatého zneužít! Proč se film nemohl promítat v Číhošti? Jak se dívali s odstupem let na tento film sami filmaři, za jakých okolností byl natočen a co o něm říkají ti, kteří ještě žijí? P. Toufar měl být zneužit nejen pro tento film, ale i pro soudní přelíčení, které mělo proběhnout. Svou smrtí následkem věznění jednu ze soudních frašek překazil. Jeden z těch, který dohlížel

nad touto nestoudností, se sám stal po několika letech obětí politického systému, který pomáhal upevňovat.

Postupem let odcházeli očití svědkové, kteří nemlčeli a vydávali svědectví, bohužel většinou písemně nezaznamenaná, ale i ti, kteří nechtěli mluvit či vydat svědectví. I v současnosti jsou lidé, kteří raději mlčí. Zároveň však jsou nacházeny písemné materiály, většinou ze strany tehdejší politické moci.

Svědectví z roku 1968, o které se zasloužil již zesnulý statečný redaktor Jiří Brabec, i další z údobí po roce 1990, kteří chtějí předat budoucím generacím pravdivý obraz skutečného života druhé poloviny 20. století. Nesmíme zde zapomenout ani na malou hrstku těch, jimž události roku 1949 v čichoštském kostele stále mluví a jsou pohnutkou k duchovnímu růstu a přinášejí určité dobré ovoce. Možná, že o tom jsou slova veršů Jana Zahradníčka, vězněného, obětujícího se a dávajícího se na patenu ke Kristově oběti. Nacházejí se ve sbírce Dům strach, v básni Uctívání Kříže a ve sbírce Znamení moci.

„Namrzlý“ kříž po čtyřiceti devíti letech

V roce 1998 dne 11. prosince světil královhradecký biskup Mons. Dominik Duka nový kamenný oltář a ambon v čichoštském kostele. Bylo to v den 49. výročí od začátku čichoštských událostí. Za mrazivého počasí. Ve farní budově uvnitř na oknech vznikla námraza.

Na jednom okně v kuchyni se objevil namrzlý kříž, který se podařilo vyfotografovat. Byl vidět až do poledne příštího dne, kdy nastala obleva. Sám otec biskup řekl: „Je to zajímavé.“ Též otec nuncijs, když mu byla předávána fotografie namrzlého křížku na okně, byl udiven, že se to podařilo vyfotografovat. Může se to banálně přejít. Vždyť je to náhoda. Existuje náhoda v životě člověka, který věří v Boha?

A jak se stavět k událostem v Čichošti?

Alespoň některé pohledy:

Předně P. Josef Toufar to zaplatil smrtí. Můžeme se domnívat, že mučednickou.

J. D. Vít Tajovský, želivský opat, znovu při soudním líčení v roce 1998 svědčil, jak slyšel P. Toufara z vězení volat: „Mě nebijte. Já jsem to neudělal.“

Bývalý vojenský prokurátor Dr. Podhradský, který v roce 1968 vedl objasňování příčiny smrti P. Toufara, se vyjádřil: „Nikdy nebyl vysvětlen záhadný jev s křížkem, ani zinscenoval-li ho někdo.“

Pan Goldbricht, v 50. letech člen SNB, který vyšetřoval události v Čichošti v roce 1960, odpověděl na otázku „Jak to bylo v Čichošti? Vy jste se prý bál sáhnout na křížek?“: „Nedělej si ze mě legraci. Ty víš, že jsem ho měl v ruce a že jsem si ho prohlédl nejen na povrchu, ale i ze spodu, abych si byl jistý, že není na nějakém magnetu a podobně. Mohu ti říci, že byl hladký ze dřeva a jen mírně zaprášený, jako jeho okolí. Zajímavé bylo, že se mi nepodařilo ho postavit na jiném místě. Aby stál, musel jsem ho dát na jeho původní místo...“

Proč původní křížek ze svatostánku byl odvezen a nebyl navrácen a dosud se o něm neví, kde je, či není-li zničen?

Oficiální vyjádření představitelů církve nebylo možné v roce 1950 pro krátkost času svobodného rozhodování. Již na jaře se konalo soudní přelíčení s některými církevními představiteli. Rok 1968 slibně začínal. Co se do něho vkládalo, se neuskutečnilo vlivem vnějších okolností.

Současné období po roce 1990 dosud nehyřilo nějakou vstřícností v odhalování pravdy na událostech od roku 1949 do konce roku 1989. Vzpomeňme na Babice. Zbývá zde mravenčí práce za spolupráce mnohých, podpořená modlitbou a oběťmi.

*Převzato z IKD č. 11/1999
autor: Mons. Josef Pospíšil,
bývalý duchovní správce farnosti Čichošť*

Velikonoce v Římě

Ve Slavkově odletěly do Říma na Velikonoce zvony i pan farář. Takto vtipně okomentovala moji cestu jedna z našich Terezek. Letos, snad jednou za život, jsem měl možnost být na Velikonoce v Římě. Jednak mne otec Petr ochotně zastoupil o velikonočním třídenní, a také letos nebyly křty dospělých. V Římě jsme chtěli s přáteli navštívit římské bohoslužby, ale také obřady východních církví. Dnes se nedá např. do Sýrie cestovat, navíc není jednoduché v těchto zemích zrovna „trefit“ čas bohoslužby. Tím byla tato cesta výjimečná.

Na Zelený čtvrtek jsem se dostal na „celebret“, neboli průkaz kněze, na mši svatou se svatým otcem Františkem. Mohl jsem v jeho přítomnosti obnovit s ostatními kněžími z celého světa své kněžské sliby. Mši svatou jsem obětoval za své farníky. Viděl jsem papeže Františka poprvé, i když z velké dálky. Až moje malá kamera, která se dokáže „přiblížit“, ukázala detailní záběry papeže. Večer jsme navštívili bohoslužby u Maronitů, syrských křesťanů, v syrsko-antiochijském ritu. Kostel svatého Marona, syrského poustevníka z 5. století, zakladatele maronitské církve, je z roku 1890 a nachází se na ulici Via Aurora. Mytí nohou probíhalo v první hodině, bylo prokládáno zpěvy a četbou pašijí. Nebyli to muži, ale malé děti, ke kterým se biskup skláněl a umytou nohu jim vždy políbil.

Na Velký pátek jsme byli přítomni obřadů v bazilice svatého kříže. Byly uctívány právě ostatky Kristova kříže, které jsou zde s hřebem a trnem z trnové koruny uchovávány.

Večer jsme na ulici Via s. Nicola di Tolentino našli kostel arménské církve. Jejich obřad se nazývá Pohřbívání Krista a byl přítomen jejich biskup, který mi také předtím odpověděl na mailovou zprávu s dotazem na čas jejich boho-

služby. Obřad s typickými zpěvy byl zvláštní symbolickým snímáním z kříže a pohřebním průvodem. Korpus z kříže jednoduše odšroubovali a položili na máry, ozdobené bílými a červenými růžemi.

Na Bílou sobotu jsme zastihli v bazilice S. Maria Maggiore dopolední mariánskou pobožnost k utrpění Krista. Večer jsme náhodou vstoupili do kostela na Piazza Pasquino, kde probíhala vigilie křesťanů z afrického Konga. Obřad byl římskokatolický, avšak s malými dodatky, jako tanec při obětním průvodu, delší zpívaná dialogická modlitba kněze s lidem při předávání obětních darů, pozdrav pokoje s objetím a vsudypřítomné jásání, juchání, tleskání a poskakování.

Cestou do kostela východního institutu Russica jsme byli na části obřadu vigilie v S. Maria Maggiore, při obnově slibů a kropení lidu. Pak následovala v blízkém kostele čtyřhodinová liturgie východního obřadu ruské katolické církve. Od 22 hodiny byl obřad ohlašování vzkříšení, před půlnocí začala liturgie mše svaté. Vše v barvě ikon a rouch, světél svící, jasném a radostném zpěvu kněží a sboru. V neděli jsme navštívili v kostele sv. Tomáše, na ulici Via Parione poblíž Pantheonu, etiopskou bohoslužbu. Až ke konci mše nám jeden afričan připomenul, že jde o slavnost Květné neděle, a že Velikonoce se u nich slaví až za týden. Zpěvy i obřad byly pro mne těžko rozpoznatelné. Do liturgie se zpěvem v jazyce Ghieze zapojují věřící, tvořící s kněžími jeden chór. Závěrečný obřad oslavy Kristova slavného vjezdu do Jeruzaléma připomínal průvod kněží, vcházející do kostela hlavním vchodem a doprovázený jásotem lidu. Na webu farnosti je malá filmová ukázka k přiblížení toho, co jsme mohli prožít ve skutečnosti.

o. Milan Vavro

Pantomimické představení

V pátek 27. března 2015 jsme s mládeží zhlédli v Domu sv. Rodiny pantomimické představení Jany Ungerové „Tehdy odpoledne přišlo“.

Vydali jsme se na pouť

Na XI. pěší pouť vyšlo ze Slavkova do Žarošic dvacet poutníků. S modlitbou na poděkování za mír, s prosbou za padlé ve II. světové válce a za naše rodiny jsme se vydali v pátek 8. května 2015 v 10 hodin od kostela. Po cestě do Heršpic následuje nejdříve tichá půlhodinová modlitba za naše blízké. Ve 13

hodin od Jalováku je nás už 28, a cestou lesem následuje růženec. Autobus přijel do Zdravé Vody s dalšími poutníky. Po zpěvu litanie se přidávají další a v Žarošicích následuje v 16.30 mše svatá. Nejmladší poutnice Pěta nemá ani tři roky. Někteří pěší poutníci došli ještě zpět pěšky!

Zájezd k trapistkám

Miriam Kotvrdová ze Slavkova žije řeholním životem v trapistickém klášteře Naší Paní nad Vltavou. Naše farnost se vydala na dvoudenní zájezd zakusit jeden den modliteb se sestrami. První den jsme navštívili premonstrátský klášter v Želivi, kde jsme měli mši svatou, prohlídku kláštera a návštěvu klášterního pivovaru s ochutnávkou klášterního piva. Odpoledne jsme přijeli do kláštera trapistek u Poličan (okres Benešov), kde jsme se setkali s naší rodačkou, sestrou Miriam. Součástí byl rozhovor s ní a také návštěva několika denních modliteb v klášterním kostele. Nejčasnější modlitba byla vigilie, začíná ve 4 h. a trvá hodinu. Sestry se schází ještě v 7.15 h. na mši, další modlitby jsou v 9, 12, 15, 17 a 19 hodin.

Postřehy z pouti:

Poutní zájezd se mě i Patričce velmi líbil. Zhlédli jsme velmi zajímavá místa na Želivi a dále pak v Poličanech, kde nám sestry Trapistky daly přiměřeně nahlédnout do kláštera i do svého života v komunitě. Také jsme ochutnali zdejší kuchyň a jejich výrobky. Během zpívaných modliteb náš duch pookřál a toužil setrvat v požehnaném klidu. Kdo obešel klášter, mohl se přesvědčit, o vhodném a citlivém umístění v okolní krajině. Je vidět, že vše je dílo Boží! Jsem šťastná, že jsem navštívila sest-

ru Miriam a viděla další spokojené sestry Trapistky.

Chvilce strávené u trapistek byly pro nás obohacením; obohacením na naší cestě k Pánu Bohu, kdy víme, že nás na této cestě provází modlitby sester. Sestřičky nám nejednou svojí modlitbou pomohly v nelehkých životních situacích. Kéž Matka Boží vyprosí u svého Syna, aby naše kláštery netrpěly nedostatkem a mohly tak plnit své poslání.

Moc děkujeme za tuto pouť. Krásné místo, spojení práce a modlitby, úžasné zpěvy.

V Želivi jsem obdivovala svědectví o. Víta Tajovského. V klášteře Trapistek se mi líbila atmosféra modlitby a ticha, stejně jako nádherně zpívané žalmy sester. Ze závěrečného setkání s Miriam jsem si odnesla její slovo na cestu: „Všechno až směřuje na Ježíše, který je živý“.

Byly jsme moc rády, že jste nás přijali mezi sebe a vzali nás s Vašimi slavkovskými farníky na „Pouť do Želivi a Poličan“. V Želivi se nám líbil hlavně kostelík sv. Petra a Pavla, který jsme ještě nikdy před tím neviděli. V Poličanech bylo moc fajn, že jsme v klášteře mohly přenocovat a prožít tam pěkné a klidné chvíle naplněné modlitbou a také setkáním se sestrou Gabrielou.

Jak se uklízí kostel

Čeho všeho jsme si museli všimnout, když jsme uklízeli kostel: smotat a vysát koberce, umýt a naleštit lavice, vysát prach na sochách, omýt kopuli a oltáře, vyčistit lustry v kapli, uklidit a umýt nábytek v sakristii, očistit boční oltáře, vysát prach z říms, věnců a křížové cesty, uklidit a naleštit zповědnice, oprášit zdi a římsy od pavučin, vyčistit žlaby a chodníky od trávy, umýt okna fary, podlahy a lavice

v kapli, vysát schodiště na půdu a omést pavučiny, umýt schody na kůr, vysát a uklidit ve varhanách, umýt podlahu v kostele a vše vrátit na místo a mnoho dalších detailů, k tomu poklidit kostel na špitálce se špitálem a taky zamést kapli na Urbánku, a vyprat plachty na oltáře, takže všem v uklízející brigádě a všem pravidelným uklízečkám PÁN BŮH ZAPLATÍ!

o. Milan Vavro

Jázezd do Ivančic a Znojma

Na zájezd jsme se vydali ve čtvrtek 21. května 2015. Počasí podle ohlášení bylo deštivé, zůstalo však pouze pod mrakem. Navštívili jsme tato místa: Ivančice – muzeum Alfonse Muchy a Vladimíra Menšíka. Dolní Kounice – zříceniny kláštera Rosa Coeli. Znojmo – restauraci U Karla s výborným obědem, kostel sv. Mikuláše, dvoupodlažní kostel sv. Václava, kapucínský kostel

s malbou Milivoje Husáka na Františkův chvalozpěv na stvoření a kapucínskou hrobkou, Kostel sv. Wolfganga v Hranicích, kde jsou dvě studny, projeli jsme náves obce Šatov s původní lidovou architekturou německých domů a prošli se k poutní kapli P. Marie Bolestné u Popic. Děkujeme naší řidičce, který vše dojednala a zájezd uspořádala.

o. Milan Vavro

Ženatí – svobodní 2015

Před letošním přátelským utkáním v malé kopané mezi ženatými a svobodnými panovala zejména mezi několika ženáči určitá nejistota, jak to letos dopadne. Na jednu stranu jemný pesimismus, že nás mladí opět uběhají, na druhou stranu opatrný optimismus z posily o jednoho nového ženáče. Nyní jsou pochybnosti za námi. Platí jedna jistota. Mladí mají náboj a švih. A to je dobře.

Utkání proběhlo tak jako v loňském roce: v obloukové tělocvičně ZŠ Komenského, v hrací době 2x 30 minut a po zápase ještě v soutěži v kopání penalt. Začalo se opatrně, ale vcelku svižně. První šanci měli hned po pár minutách ženatí, ale bezchybný gólman svobodných vše kryl. Skóre se začalo pomalu měnit ve prospěch svobodných. Můj osobní pocit z průběhu hry byl lepší než loni, my ženáči jsme si vypracovali několik šancí, ale skórovat se nepodařilo. Naopak svobodní nekompromisně trestali naše chyby. I přes to, že náš gólman

předvedl skvělý výkon, zejména v situacích jeden na jednoho se ani jednou nemýlil a vše bravurně likvidoval. Za citlivého vedení pana rozhodčího zápas dospěl do závěrečného hvizdu. Výsledné skóre s devítkou na straně svobodných a nulou na straně ženáčů nevypadalo pro nás nijak radostně, ale hlavní cíl – a to sejít se, pobavit se a ve zdraví absolvovat celý zápas – se snad podařilo naplnit.

Po zápase ještě proběhla soutěž v kopání penalt, kdy na straně ženatých proměnili svoje kopy 4 hráči a za svobodné 3 hráči.

Za zmínku stojí věkový rozdíl mezi nejstarším a nejmladším hráčem, který činí 55 let. A to je co říct! Takže: pokud ženatí neztratí optimismus a chuť a svobodným se bude chtít „zlehka se proběhnout“, tak se možná za rok opět utkáme. A to by nebylo, abychom to už my ženáči nezlomili, co?

PS: vzkaz pro svobodné – pánové, chtěli by to nějakou svatbu, budete vítanou posilou.

Za ženáče Pavel Galata

Noc kostelů po římskokatolicku

Již potřetí mohli v pátek 29. května 2015 návštěvníci Noci kostelů ve Slavkově zavítat do prostor chrámu Vzkříšení Páně, a nejen to, otevřela se i část budovy fary, která zahrnuje Pastorační centrum slavkovské římskokatolické farnosti.

V recepci u vchodu do chrámu jsme zaznamenali 497 vstupů. Mezi návštěvníky převládala střední generace a rodiny s dětmi. Nechyběly ani rozpačité pohledy mladých párů, které byly očividně v takovém prostředí poprvé.

Suverénně největší účast měla dětská mše svatá, kde se to jen hemžilo většími dětmi a drobotinou v doprovodu rodičů. Dětská mše není nic nového, protože se koná během školního roku pravidelně v 18 hodin každé úterý a děti se na ní interaktivně a zajímavou formou seznamují s vírou a mši slaví společně s rodiči a farním společenstvím. Tentokrát zpěvy doprovodili tatínkové a maminky na kytary a další hudební nástroje, což ještě více umocnilo báječnou náladu při bohoslužbě.

Velkým tahákem Noci kostelů byl koncert vokálně instrumentálního souboru Collegium musicale bonum, který pod vedením sbormistra Karola Frydrycha předvedl tradičně na profesionální úrovni známá i méně známá díla Bacha, Černohorského, Vivaldiho a další vokální skladby. Krásné prostředí chrámu naplnily i varhanní koncerty v podání Olgy Frydrychové, Václava Vymazala a Veroniky

Andrilové. Velkou frekvenci návštěvníků zaznamenaly také schody vedoucí na půdu k prohlídce unikátní konstrukce klenby kostela, hodinového stroje a farního muzea, umístěného v oratořích. Slovo o farnosti a slovo povzbuzení na vývěskách a středem kostela připravila farní mládež a paní Jana Lstibůrková. Velmi živo bylo i v Pastoračním centru, protože zde byly umístěny tvořivé dílničky pro děti a také farní kavárna, kde se mohli u navěnní návštěvníci občerstvit a shlédnout videoprojekci ze života farnosti, který je opravdu pestrý.

Novinkou letošní Noci byla aktivní modlitba. Návštěvníci mohli nejen prožít zpívanou modlitbu nešpor prostřednictvím řeholní komunity slavkovských Školských sester Naší Paní, ale mohli také požádat o modlitbu za své problémy a bolesti, neboť v boční oratoři byla k této službě připravena aktivní skupina sester a laiků. Závěr Noci patřil tradičnímu pozhennání a modlitbě otce Milana za naše město a všechny lidi, kteří v něm žijí. Pokud bych měla krátce zhodnotit letošní Noc kostelů, pak jednoznačně byla střízlivě pestrá a pohodová.

Počty vstupů: Farní kostel Vzkříšení Páně – 497, Modlitebna Českobratrské církve evangelické – 100, Husův sbor Církve československé husitské – 80. Celkem: 677.

Ludmila Nosková

Svatourbanské hody 2015

Šestnácté Svaturbanské hody ve Slavkově završila mše svatá, kterou sloužil hodějícký rodák P. Martin Kohoutek.

Ten požehnal také nové ženáčské kroje. V sobotním programu byly tance našich stárků a vystoupení dětí KMŠ.

První svaté přijímání a Boží Tělo

V Den Eucharistie 7. června se konalo první svaté přijímání dětí a oslava svátku Těla a Krve Páně s průvodem Božího Těla. Povzbudivým bylo požehnaní rodičů dětem při průvodu

k oltáři a zapalování křestních svící dětí na výzvu kněze, doprovázeného zpěvem scholy. Poprvé přijalo eucharistii 9 dětí, z toho po jednom děvčeti z Němčan a z Heršpic.

Výlet dětí z náboženství

se konal ve čtvrtek 25. června do Mikulova. Začali jsme mší svatou v kostele sv. Václava, kterou sloužil místní farář a náš rodák o. Oldřich Chocholáč. Přítomen byl také náš bývalý jáhen Josef

Kubeš. Po prohlídce kostela a kostnice byl rozchod na náměstí, prohlídka dalších památek a vycházka k vyhlídkové věži. Závěrem jsme se prošli jeskyněmi na Turoldu.

Narnie – farní tábor 2015

V polovině prázdnin se většina dětí naší farnosti odebrala do hustých lesů Rakoveckého údolí, aby zde společně strávili deset dní pod širým nebem. Letošním tématem byl jeden z příběhů Letopisů Narnie – Plavba jitřního poutníka. Vybaveni kuráží a odvahou se děti po celou dobu tábora snažily zničit zákeřnou mlhu, jež se k nám den ode dne více přibližovala, a která byla zničena v závěru tábora při výpravě za pokladem. Osm odvážných posádek lodí šťastně doplulo

k Aslanovu stolu a položilo na něj osm mečů, jimiž byla mlha nadobro zničena. Letošního tábora se účastnilo 54 malých a 18 velkých námořníků.

Velké poděkování patří vedoucím a asistentům, kuchařkám, zdravotnici Lorelay a všem dětem, které na tábor jely a svojí přítomností vytvářely nezapomenutelné okamžiky J. A nakonec velký dík otci Milanovi, za technickou i duchovní podporu po celou dobu tábora.

Za vedoucí a asistenty Leticie

Expedice do tyrolských Alp

Mládež spolča AVG s mladými z Pozoríc a Otnic se svými kněžími se vydala na týdenní pobyt do rakouských Alp. Poslední týden v srpnu byl na závěr prázdnin naplněn cestami po zajímavých místech – alpských vesničkách a městech, salaších a pastvinách s krávy, vysokohorskou silnicí, vedoucí pod nejvyšší horu Rakouska Grossglockner,

soutěsku s vodopády ve Wiesbachu, hrad v Kufsteinu s věží, odkud zaznívají varhany a koupání v krásném horském jezeře v Walchsee. Zdolali jsme také vrchol Feldberg 1813 m při celodenní túře po horách.

Společných her byl každý večer dostatek, vždyť jsme byli ubytováni v obecní tělocvičně.

Mládež v Tyrolských Alpách

Poutní zájezd do Lurd

Na sedmidenní pouť s cílem v Lurdech jsme odjeli ze Slavkova 2. července 2015 po poledni. Ráno v pátek 3. 7. 2015 jedeme pohořím Jura směrem na Lyon.

3. 7. je svátek sv. Tomáše, apoštola; podle syrské tradice působil v Sýrii – dnes se slaví přenesení jeho ostatků. – První naše zastávka v Burgunsku je v Taizé - v mezinárodním ekumenickém středisku. Zvony nad vstupem zvou k ranní pobožnosti. Uvnitř kostela uprostřed je výzdoba s rozžatými svíčkami. Po krátném dvouhlasném zpěvu žalmů a modliteb se podává Eucharistie, věřícím jiných vyznání posvěcený chléb. Po skončení odchází asi 60 bratří v bílých oděvech, poslední v doprovodu děti jde bratr Alois, představený komunity. Po pobožnosti se množství mladých staví do fronty ke snídani, k občerstvení slouží i prodejní stánky, které se otevírají později. Jdeme na místní hřbitůvek, kde leží v prostém hrobě zakladatel ekumenického střediska v Taizé, bratr Roger – jen toto jeho jméno je uvedeno na kříži ze dřeva na jeho hrobě.

Jedeme kolem starobylého kláštera v Cluny, pod tento klášter spadalo ve středověku 1450 klášterů. Vinná réva, kterou k nám přivezl z Burgunska už Karel IV., je oblíbená na celém světě. Další zastávka je v Paray le Monial. Navštívujeme kostel Nejsvětějšího srdce Ježíšova (z r. 1109 – kopie kostela v Cluny) a kapli zjevení, kde se modlíme u těla sv. Markéty M. Alacoque. Sv. Markéta složila r. 1672 slib, byla ošetřovatelkou. Ctitelka Srdce Ježíšova, zemřela r. 1690, P. Colombière byl její duchovní rádce.

Směřujeme do Sept Fons, trapistického kláštera v rovinaté krajině. Jedoucí traktor nám připomněl hospodaření zdejších bratří. Náš rodák z Jířkovic Ant. Buchta se sem přijel podívat po maturitě a rozhodl se zde zůstat. Po 11 letech přijal kněžské svěcení, primici měl ve Šlapanicích v lednu 2006. Bratři se sami živí svou prací, prodávají sirupy a obilní klíčky aj. V 15 hodin mše sv. (o. Vavro) a potom jsme byli občerstveni zmrzlinovými dorty velmi dobré chuti,

bylo velké horko. V Nevers jsme navštívili klášter, kostel, neporušené tělo sv. Bernadetty, její muzeum atd. Další den návštěva poutního místa Rocamadour. Zachariáš, manžel sv. Veroniky (říkali mu Amadour), zde má hrob (Rocamadour = skála sv. Amadoura). Pod skalním převisem nad kaňonem řeky Alzou jsou stupňovitě stavby, křížová cesta, a 7 kostelů – zde je socha Černé Madony z 12. století. Byl tu kdysi i Karel IV. s Blankou z Valois.

V neděli 5. července 2015 příjezd do Lurd. Program: v ½ 8 h. snídaně v domě sv. Petra a Pavla, kde jsme ubytováni. V 9 h. v podzemní bazilice sv. Pia X., mezinárodní mše sv., vedená kardinálem z Peruggie, bylo zde 12 biskupů, mnoho kněží, pěvecký sbor s hudebními nástroji, nástup mladých poutníků s vlajkoslávou a symboly či korouhvemi z církevní školy z Bradbury v Anglii se žlutými tričky. Zpěvy působily mohutně ve vícehlasu. Po mši sv. se šlo průvodem k jeskyni zjevení Neposkvrněné Panny. Následovala Křížová cesta podél sousoší představujících jednotlivá zastavení (u jednoho zastavení je 7 až 14 soch). V 17 h. adorace v podzemní bazilice, pak žehnání monstrancí přítomným nemocným a dalším účastníkům. Ve 21 h. je světelný průvod, kterým jsou Lurdy známé. Růžencem se modlili v různých jazycích, česky se pomodlili dva Zdrávasy. Zpívala se lurdská píseň s rozžatými svíčkami. Průvod k Růžencové bazilice usměřovali mladí pořadatelé. První kostel – kryptu u místa zjevení pomáhal hloubit i tatínek sv. Bernadetty. Ona odešla do kláštera do Nevers v r. 1866. V 70. letech 19. st. byla stavěna Horní bazilika. Jako poslední byla zřízena spodní Růžencová bazilika. Boční kaple v ní – je jich 15, jsou barevné výjevy tajemství růžence. Čtrnáctá kaple je naše česká, což připomíná i nápis nad obrazem. Od nás jezdily vlaky do Lurd, díky otci Kolískovi máme v Lurdech svoji kapli.

V pondělí 6. července mše svatá v bazilice (o. Vlček), koupání v lurdsském prameni,

(Pokračování na straně 12)

(dokončení ze strany 11)

kde nás ochotní pomocníci ponořili do vody. V 17 h. v podzemní bazilice eucharistická adorace s žehnáním přítomným. V úterý 7. července byla v 8 h. mše sv. v kapli u začátku křížové cesty, sloužil jí P. Pavel Buchta. Odjížděli jsme s pěknými dojmy a památkami na tuto pouť krajinou rozvodí dvou moří – Atlantiku a Středomoří. Roste zde rozmarýn, myrta, palmy, tamaryšky, agave, olivy, pinie, koření – levandule, modrofialová vonící květina. Míjíme deltu řeky Rhony – Camarc (koně, býci, plameňáci) a město Nimmes.

Avignon má 100 tisíc obyvatel. Papež odešel z Říma do Francie r. 1309. Nástupcem Klementa V. byl Jan XXII. R. 1365 došlo k vydrancování města – placeno velké výkupné. R. 1377 návrat Urbana VI. do Říma. Byli zde v jednu dobu také dva papežové. 1342–1352 stavba nového paláce. Jdeme kolem papežského paláce a ve městě na náměstí sledujeme vystoupení umělců, kteří se účastní velkého festivalu. Středa 8. července – jedeme k sv. Janu Maria Vianneyovi do Arsu sur Formance. Sanctuarium – starý kostel,

k němu přistavěný nový, podzemní kostel, kaple se srdcem sv. faráře, fara, obchůdek. Prohlídka bývalé fary v původním stavu jako za sv. Jana. Česká mše sv. ve 12 h. u hrobu svätce. Sloužil děkan M. Vavro. Sv. Jan M. Vianney se nar. r. 1786, měl jít na vojnu. Pozdě chodil do školy, k 1. sv. přijímání tajně, za francouzské revoluce ani do kostela nesměli. Když se situace trochu uvolnila, šel na kněze. V Arsu až 16 hodin denně zpovídal. Viděl do budoucnosti. Dvakrát chtěl před návalem poutníků utéct, musel se vrátit. Obětoval se pro své farníky.

Pokračujeme na Besancon, Belford, Mulhouse, cesta přes noc Německem do Rozvadova. Jsme vděční za tento poutní zájezd těm, kteří nám jej umožnili. Doprovázející kněží jsme spolu dobře známi: P. Milan Vavro je ze Šlapanic a narodil se v době, kdy jsem já slavil primici před 52 lety. P. Pavel Buchta z Blažovic mi ministroval a učil jsem jej náboženství, když jsem byl v Podolí. P. Ing. Martinovi Kohoutkovi jsem byl před 3 roky na primici v Hodějicích, byl na pouti s maminkou. Bohu díky! P. Josef Vlček ze Šlapanic

Farní cyklovýlet

po kostelech naší farnosti pro nás vymyslel a připravil Karel Doleček. Patří jemu a otci Milanovi velký dík za možnost navštívit v jednom odpolední pro některé místa neznámá, pro jiné již dlouho nenavštívená. Začali jsme v neděli 13. 9. požehnáním na cestu před chrámem Vzkříšení ve Slavkově. Cesta vedla přes Němčany, Hodějice, Heršpice do Nížkovic. Otec

Milan Vavro nám v každém kostele připomněl jeho historii i nedávné opravy a přístavby. Obdivovali jsme, kolik se toho stihlo opravit a vybudovat, jak je vše krásné a čisté. Milé bylo také zakončení u táboráku na nízkovické faře.

Těšíme se, že tímto prvním farním cyklovýletem začala tradice a navštívíme společně na kole další místa našeho děkanství.

Pouť na Lutrštěku 2015

Pouť na Lutrštěku v neděli 20. září 2015 vedl Mons. Ing. Josef Pospíšil, emeritní farář z Číhoště, mši sv. v 9,00 sloužil novokněz P. Jaroslav Rašovský, kaplan z Hodonína. Po požehnání ve 14,30 nám poskytl otec Pospíšil několik informací o číhoštském zázraku. Poutě mají na tomto místě tradici od roku 1861. Nedaleko

původní mariánské kaple se sochou Panny Marie došlo k uzdravení několika osob a v roce 1877 zde byl postaven pro poutníky nynější kostel Panny Marie Bolestné.

Mše svaté na Lutrštěku bývají každou první neděli od května do října, a také každou neděli v květnu a v září, vždy v 9.45 hodin.

Provence – perla Francie

Sladká Provence, pokladnice architektonických skvostů, oblast krásné a mnohotvárné přírody, místo, kde je nejdůležitějším bodem dne siesta...

O Provence se toho dá říci hodně a snad všechno je pozitivní. Na cestu po této malebné oblasti Francie jsme se s mladými ze slavkovské farnosti vydali 12. července, kdy prázdniny teprve začínaly. Nejdříve naše kroky měřily do Saint Tropez, městečka proslulého příběhem legendárních četníků. Prošli jsme známé přístaviště, prohlédli si luxusní jachty i četnickou stanici a bavili sebe a někdy také kolemjdoucí turisty natáčením nového klipu k písni Duli duli Saint Tropez (na premiéru se můžete těšit již brzy v kinech).

Jindy jsme pohodlí turistické destinace vyměnili za téměř adrenalinový zážitek, když jsme se rozhodli podniknout výpravu do Verdonského kaňonu. Ten je zdařilou Evropskou konkurencí amerického Grand Canyonu. Kaňon se táhne v délce 21 kilometrů, v některých místech je hluboký až 700 metrů. Sestup do něj nám zabral celý den a sáhli jsme si téměř až na dno svých sil, protože ve čtyřicetistupňových vedrech se nám šlo velice těžko.

Velmi obohacující pro nás bylo setkání s otcem Guyem Gilbertem, již osmdesátiletým knězem francouzské církve, sta-

rajícího se celý život o lidi na okraji společnosti. Pořádal zrovna večerní promluvu pro přátele na své farmě a vřídne nás přijal mezi ně. Společně jsme slavili mši svatou, každému z nás osobně požehnal a my jsme všichni věděli, že toto pro nás bude zážitek na celý život. Takovou osobnost jen tak nepotkáte!

Ale skvělých zážitků máme tolik! Klášter Senanque utopený v levandulích, rudé pískovcové skály okrových dolů v Colorado Rustrel, západ slunce nad Roussillonem s ochutnávkou francouzského vína, festival divadel v Avignonu, koupání se v řece pod Pont du Gard – nejkrásnějším mostem římského akvaduktu, národní park Camarque a přilehlý ornitologický park s plameňáky (s nekončející dlouhým nohama), bazilika Notre Dame de la Garde – kostel námořníků čnící nad Marseille, plavba po moři kolem kalanek u města Cassis a hlavně spousta slunce a azurové moře...

Věděli jsme předem, že Provence bude úchvatná, ale přesto jsme byli překvapeni, v jak krásném koutku světa jsme strávili téměř celé dva týdny. Děkujeme o. Milanovi, že pro nás tuto cestu připravil. Francii jsme si opravdu zamilovali a budeme se tam rádi vracet. Pro zatím ale „Au revoir, Provence!“

Tereza Paterová

UNITED 2015

UNITED je multizánrový křesťanský festival, který se uskutečnil jako každý rok ve Vsetíně. Letos se jednalo již o pátý ročník. Festival se koná v rozmezí tří dnů, letos to připadlo na 20.–22. srpen.

Program je tvořen koncerty zahraničních i domácích kapel. Letos nás mohli navnadit chorvatští October light, mladý Estonec Daniel Levi nebo i z domácí scény Pavel Helan + Band a spousta dalších vynikajících interpretů. Další výplní celodenního programu jsou semináře, work-

shopy, divadla, filmy, poradenství, modlitby nebo i sporty. Zkrátka od každého něco. Tento program se odehrával v Domě kultury, případně i před ním na tzv. street scéně, kde jsme mohli shlédnout i pár kousků z moderního umění, jako je break dance, street art atd. Na UNITEDU jsme zažili skvělou atmosféru, propojení s Bohem skrze modlitbu, nová přátelství, skvělou zábavu a načerpání duchovní síly.

Jindřich Galata

Čtení jmen kněží

O slavnosti svatého Václava po mši svaté bylo ve Slavkově Čtení jmen kněží, kteří byli věznění či zahynuli v době 2. světové války. Seznam vznikl při příležitosti 70. výročí osvobození naší vlasti a čtení by se mělo konat v týdnu před slavností svatého Václava.

Seznam vznikl několik let, připravovali jej dobrovolníci a spolupracovníci Spolku Vojenské muzeum Loučka-Pearl Harbor,

kteří mapují osudy katolických duchovních v době 2. světové války u nás i v zahraničí a na seznamu se stále pracuje, seznam se dále doplňuje, hledají se další souvislosti, podklady atd. Seznam kněží a celý projekt zaštilil otec kardinál Dominik Duka. Cílem projektu je jednak vzdát poctu těmto kněžím a současně poukázat a zdůraznit skutečnou roli katolické církve v době 2. světové války v našich zemích.

Program letošní 20. Slavkovské iniciativy smíření

Kromě dvoudenního programu s přednáškami a setkáním partnerských obcí se v pátek 2. října konal na zámku koncert sborů Vox luvenalis a Collegium musicale bonum s varhanistkou Kateřinou Málkovou.

Vyvrcholením byla ekumenická bohoslužba v sobotu 3. října od 14 hodin ve farním kostele, které předsedal kardinál Miloslav Vlk. Navštívil naši farnost po 10 letech, tehdy to bylo k 200. výročí bitvy a byla dokončena výmalba chrámu.

Salesiánský Velehrad 2015

Zadání: napsat článek o pouti salesiánské rodiny na Velehrad, doplnit jej vítězným příspěvkem velehradské soutěže Dopis Donu Boskovi a nejlépe i rozhovorem s autorkou...

Ale jak to napsat? Oficiální verze mi nejsou příliš blízké a osobní prožitky mohou některé čtenáře děsit...

A rozhovor? No, přiznávám, že po letech v domácnosti určitým stupněm samomluvy trpím, ale písemně a pro Urbánek...?

Tak se držte!

Tisková verze I.

16. 8. 2015 uběhlo 200 let od narození italského kněze Jana Boska, zakladatele kongregace Salesiánů, který svůj život věnoval mladým lidem. Akce - pouť Salesiánský Velehrad (kvůli počasí též označená pracovním názvem „Sahara“) byla dlouho očekávanou a připravovanou oslavou Don Boskových 200. narozenin. Od pátku 7. 8. se na Velehrad sjížděli poutníci - Salesiáni, jejich rodiny či příznivci. Obdivuhodní byli hlavně ti, kteří v letošním horku připutovali jinak než autem, autobu-

sem nebo vlakem. Ze Slavkova např. vyjžděla skupina několika cyklistů, z Prahy Kobylis přijel na kole společně s dalšími Lada Bandouch. Z Valašského Meziříčí šli poutníci pěšky. Společné setkání bylo zahájeno v pátek v 18.00 h. mši sv. celebrovanou provinciálem Salesiánů P. Petrem Vaculíkem, následovala vigilie.

Osobní prožitek I.

Pro naši rodinu to začalo naplno o týden dřív. Právě jsme s dětmi a dědou dobývali jeden z beskydských kopců, když mi zazvonil mobil. Organizátor velehradské pouti mě informoval o vítězství v literární soutěži „Dopis Donu Boskovi“. Bylo to sice prý jenom o bod, ale vyhrála jsem. Díky tomu se při slavnostním galavečeru smím mihnout na podiu. Mám být vhodně oblečená, ale slavnostní róbu mít nemusím. Jupí, vyhrála jsem! Tak proč nemám radost?!

Celý následující týden jsem se snažila nemyslet na to, že už v sobotu se „mihnu“ před takovou spoustu lidí. A hlavně – co si vezmu na sebe? Nemám ve své plné skříni přece vůbec NIC – alespoň teda nic vhodného.

V pátek dopoledne, před odjezdem, jsem se rozhodla, naběhla do slavkovské „Vaňkovky“ a během deseti minut zakoupila první šaty, které mi padly. Stály 300 Kč. „Ty máš nové šaty?“ divil se manžel v sobotu dopoledne při balení. „Noo, to jsou moje oscarové“ povídám. „Byly za dvěstapade.“ „Dodám ještě. „Oscarové? Za dvěstapade?“ pokračuje jeho údiv. „Jo, šaty na převzetí Oscara... přece.“ Dál jsme sbalili už jen pár věcí, které zabraly většinu kufru v naší dodávce – hlavně hodně jídla, stany a spacáky.

Tisková verze II:

Slavnostní sobotní mše, sloužené otcem biskupem Karlem Herbstem, se zúčastnilo 2300 lidí. Během celého dne byla možnost využít nabídky pestrého programu: přednášek, koncertu rodiny Špačkových, pro děti pak různých workshopů. Zůstal však i prostor na „obyčejná“ povídání a setkání. Vedro bylo velké, ale pobyt na slunci příjemňovala kroupka rozmístěná po areálu. Nutno vyzdvihnout snahu organizátorů umístit veškerá stanoviště dětských aktivit do stínu.

Osobní prožitek II:

Vyjeli jsme po vydatné svačině, aby za těch 45 minut jízdy nestihl nikdo dostat hlad. Cestou jsem si jehlou a nití vyspravila svou slavnostní galavětnamku (botu) na galavečer. Slavnostní sobotní mše sv. jsme se z důvodu neschopnosti sbalit se zavča-

su a z obav z horka bohužel nezúčastnili. Zato nás však děti pěkně prohnali pohádkovým lesem.

Tisková verze III:

Krátce po 19. hodině začal narozeninový galavečer, na kterém nechybělo vůbec nic ani dort pro oslavence. Následoval úžasný koncert Pavla Helana a neméně úžasných violončelistů Prague Cello Quartetu. A protože byl už konečně večer a nebylo horko, dost lidí zůstalo ještě na velehradském nádvoří u kašny a do pozdních nočních až ranních hodin naslouchalo spontánnímu koncertu těchto hudebníků, kteří hráli na přání.

Vlastní prožitek III.

„...jaký je to asi pocit být babičkou...“ slyším najednou slova písničky, pro mě do té doby neznámého umělce. Píseň pokračuje a já konečně slyším, jak je hrozně moc hezká, přestože koncert Pavla Helana právě končí. „Kdo je to...?“ říkám si.

Je asi 21,30 a teprve teď mě opouští můj megastres z mihnutí se před diváky a začínám vnímat milou a přátelskou atmosféru večera.

Tisková verze IV:

Po nedělní ranní mši jsme se rozjeli domů.

Osobní prožitek IV:

Celé jsme to zvládli lépe, než jsme čekali. Díky Bohu!

Petra Šaňková

Dopis Donu Boskovi

Zadání: napsat pravdivý text o Donu Boskovi, 200 slov (+ - 5) začínajících pouze na písmena d a b.

Drahý Done Bosco, dej Bůh dobrý den!

Dočkáváme dnešních dnů dvoustý dějinný bod, bezesporu dojemného darování, dalšího dítěte – benjamínka – do Boskovy domácnosti. Dementujeme domněnku dcery. Bo benjamínkem byl bohulibý borec, budoucí diskutovaný duchovní, Don Bosco. Boskovým bydlištěm bylo Becchi.

Benjamínek dorůstal, bratrsky bojoval, doma dopomáhal, bavil děti, ba dokonce dřímal.

Během dávné dětské dřimoty dostal bezvadná Boží doporučení do budoucnosti:

„Bojkotovat bití, být bezmezně dobrotivým!“

Do důsledku budou delikventní divoši dechberoucími beránky.

Boskův běh do duchovenstva byl dost dramatický. Další doba doznala bezpočet Bohem doprovázených dnů. Doživotním doprovodem byla blahoslavená betlémská bohorodička.

Don Bosco disponoval báječným bonusem – bilokací (dokázal být dvakrát).

(Pokračování na str. 16)

(Pokračování ze strany 15)

Dobrý Done Bosco,
doprovázej dary ducha:
důvtipem, bezúhonností, diskrétností,
dobrodružností, důmyslností, disciplínou.

Dodávej:
duchapřítomnost, důvěru, barvitost,
džentlmenství, dostatečné bláznovství,
důvěru, bojeschopnost.

Dopřej dalších dnů bez:
depresí, domácích disharmonií, bezbřehé
benevolence, bídy, donašečství, dvojakosti,
demagogie, dobytvačnosti, držgrešlovství.

Dále bez bolestí:
bederních, bříšních, dvanácterníkových.

Bez dědičných dýchacích dysfunkcí.

Ba bez:

bronchitid, diabetu, boreliózy.

Doprovázej děti:

dyslektické, dysortografické, dyskalkulické.
Dozoruj:
děkany, biskupy, bohoslovce, benedikti-
ny, dominikány, důchodce, batolata, brune-
ty ba dlouhohlavé blondýny.

Dopuť denně deaktivaci desítek doroste-
neckých dotykáčů, bo bystré buňky dneš-
ních dětí bleskurychle degenerují.

Dospělým donboskovcům donekonečna
dopomáhej dohledávat:

brýle, breviáře, diáře, bible, berle, bo
demence bují.

Dvěšestletý Done Bosco,
bezpočtukrát blahopřejeme!

P. Š.

P. S.: Všechny příspěvky literární soutěže
Dopis Donu Boskovi je možné si přečíst na
<http://www.sdb.cz/co-delame/akce/200let/salesiansky-velehrad/>

Nejsem Marťan

Vědecký pokrok nepřináší lidem pouze pozitivita, ale také negativa. Je to stejné, jak s ohněm: dobrý sluha, ale zlý pán. Už známý myslitel Jean Jacques Rousseau kdysi napsal něco v tom smyslu, že pokrok, vedoucí zdánlivě ke zdokonalení jedince, vedl ve skutečnosti ke zkáze lidského pokolení. Jan Neruda ve sbírce básní Písňné kosmické vystihl pokrok slovy, že „nám dnes hrouda nohy nevíže, my můžeme k hvězdám blíže. Zpozoroval jsem, že někteří jedinci jsou k hvězdám opravdu blíže. Nebydlí totiž na planetě Zemi, ale zcela mimo náš prostor. K přežití v našich podmínkách už jim totiž nestačí vlastní hlava, ruce a nohy. Říká jim Marťané, neboť potřebují spoustu technických vymožeností – kupř. iPod, iPad, tablet či chytrý telefon – které jim umožní přežít na planetě, jež se pro ně bez napojení na přístroje stala nebezpečnou.

Já nejsem Marťan, jsem pozemšťan. Ve společnosti asi působím trapně svým líčením nádherných pocitů, které lze prožít pouze ve spojení s přírodou, bezdrátově, bez Wifi. Na druhou stranu jsem občas považován za hrdinu (nebo blázna), protože žiji v manželství šedesát let s jednou ženou, nebo že jezdím po celý rok na jízdním kole,

dokážu žít bez mobilu v kapse, pohybovat se v přírodě podle mapy, která je z papíru a nemluví na mě, koupit si něco k jídlu, ani bych se před tím projel na netu stránky obchodů v okolí a zjistil, zda bych ten kus žvance nesehnal o 2,- Kč laciněji za rohem a po 20 metrech doprava.

Můj kamarád, taky člověk a pozemšťan dosud zaměstnaný, mi nedávno říkal, jak byl s několika Marťankami od nich z práce v lese. Představ si, že když uslyšely, jak krásně šumí ve větru koruny stromů a zpívají ptáci, vytáhli mobily nebo něco podobného a začaly si nahrávat ten zvuk, kterého si nikdy předtím nevšimly. Na jednom gymnáziu si prý zase díky neustálému napojení na školní notebooky studenti prvního ročníku nevšimli, že mají spolužáky. Na konci školního roku třídní zjistila, že se její svěřenci neznají navzájem ani podle jména. Vedení školy zasáhlo a notebooky v prvním ročníku zakázalo.

A jak si u Marťanů stojí Bůh? Těžko říct. Vzhledem k tomu, že si nedokážou všimnout toho, co stvořil, ani přírody, ani lidí, nejspíš se bude muset církev zasadit o vytvoření nějaké aplikace, která by u Marťanům Boha přiblížila na jejich úrovni.

JUDr. Miroslav Honek

Co nového připravuje Divadelní spolek?

V nastávající podzimní sezoně nás čekají opět setkání v „**Divadelní kavárně**“. Ta první se otevře 27. září v 16 hodin v sále farního Pastoračního centra a její téma se ponese v duchu Čapkova fejetonu „**Jak vzniká divadelní hra**“. Poslední možnost vidět pohádku **Čertův mlýn** bude 12. října na ochotnickém festivalu v Bučovicích. Na 21. a 22. listopad soubor připravuje premiéru a reprízu autorské hry **Noc královny**, která zpracovává známý milostný příběh královny Kunhuty a Závíše z Falkenštejna. Rok 2016 otevře komedii známé Moliérovou **Lakomec**, jejíž premiéru předpokládáme na podzim 2016.

Na setkání s vámi diváky se těší ochotníci z Divadelního spolku Slavkov u Brna.

Jak vznikla hra Noc královny

Když jsem před 4 lety sháněla podklady pro scénář filmu Srdce Evropy, přečetla jsem hodně knih s cyrilometodějskou tematikou. Jednou z nich, která mne velmi zaujala, byly Řezenské ortely od Františka Neužila. Jaké bylo moje překvapení, když jsem zjistila, že autor pochází z nedalekých Pozořic a část svého díla dokonce věnoval právě regionu Pozoříčka, Slavkovska a oblasti bojiště Bitvy u Slavkova. Objednala jsem si příslušné tituly z antikvariátu a začetla se do příběhů odehrávajících se před více jak

dvěma staletími. Neužilův geniální vypravěčský styl mně doslova uchvátil, a tak jsem pátrala v eShopech antikvariátů po jeho dalších titulech. Jakkmile jsem se začetla do třetího dílu přemyslovské ságy, nazvaného Ohnivá jeseň, bylo rozhodnuto – napíšu hru na motivy tohoto románu.

Vzápětí však vyskočila otázka. A co autorská práva? Začala jsem se tedy pít po rodině Františka Neužila, netušíc, jak to bude snadné. Během půlhodiny jsem měla kontakt na jeho jedinou dceru, která podobně jako otec, povoláním učitelka, se věnuje psaní. Když jsem paní Marcelu Neužilovou-Zerhauovou seznámila s úmyslem napsat hru na motivy románu jejího otce, řekla: „Tatíček by určitě souhlasil a měl by ohromnou radost, zvláště když tato iniciativa přichází ze Slavkova, protože na Slavkov on nedal nikdy dopustit. Když ho komunisti kvůli víře vyhodili ze školství a zakázali mu učit, ve Slavkově se ho ujali a dali mu práci.“ Bylo rozhodnuto, já jsem se pustila do psaní, a s paní Marcelou si od té doby živě korespondujeme.

A o čem hra „Noc královny“ je? Tato inscenace retrospektivním úhlem pohledu zachycuje příběh královny Kunhuty a Závíše z Falkenštejna. Ona, mladá zchudlá vdova po Přemyslu Otakarovi II., ve své době jedna z nejkrásnějších žen Evropy, on mladý rytíř a dobrodruh z mocného rodu Vítkovců, který upadl v nemilost české šlechty, protože v rozhodné bitvě na Moravském poli nepomohl králi Přemyslovi a nepřímo se zasloužil o jeho fatální porážku. Zrádce Falkenštejn, loupeživý rytíř na jedné straně, pohledný, bohatý muž a velmi schopný, ambiciózní diplomat na straně druhé. Slabá, opuštěná Kunhuta podléhá jeho „kouzlu“. Více prozrazovat nebudu, snad jen to, že celá hra je nastudovaná s důrazem na herecké výkony včetně šermířských akcí. V inscenaci je na minimalis-
(Pokračování na str. 18)

Noc královny

na motivy románu Františka Neužila "Ohnivá jeseň"
napsala Ludmila Nosková

Společenské centrum Bonaparte
Palackého náměstí 126, Slavkov u Brna

sobota 21. listopadu 2015 v 19 h
neděle 22. listopadu 2015 v 17 h

v hlavních rolích: **Marta Šujanová**
Adam Šimonik

(Pokračování ze strany 17)

ticky vybavené scéně bohatě využita projekční technika a světelné efekty, které spolu se scénickou hudbou mají dokreslit celkovou dramatickост děje. Premiéra hry je plánovaná v předvečer 20.výročí smrti Františka Neužila.

Kdo byl František Neužil

Některým ze starší generace jméno František Neužil něco řekne, ale pro současnou generaci je zcela neznámé. Je to proto, že tento spisovatel, básník a novinář byl křesťanským učitelem a kvůli své víře byl totalitním režimem napřed překládan z místa na místo a nakonec zbaven možnosti učit. Před režimem se ale nesklonil a od r. 1960 pracoval v archivu ve Slavkově. Přestože za sebou zanechal pozoruhodné literární dílo, jako režimu nepohodlný se do učebnic literatury nedostal. Po sametové revoluci co by staříčký pán na penzi, se skromností sobě vlastní, o rehabilitaci neusiloval.

Životopisná data:

- 9. 5. 1907 – narozen v obci Jezera (dnes součást Pozořic)
- 1926 – studium na učitelském ústavu v Brně
- od r. 1931 – učitelem Pozořice, Rybníček u Uničova, Olomouc
- 1931-1933 - jednatel Moravského kola spisovatelů v Brně
- od r. 1937 – redaktor týdeníku České slovo v Praze
- od r. 1939 – učitel a ředitel (Ústí nad Labem, Orlovice u Vyškova, Želeč u Prostějova)
- 1949-1952 – studium češtiny a dějepisu na Pedagogické fakultě v Brně
- od r. 1960 – ředitel Okresního archivu Vyškov se sídlem ve Slavkově
- 1967 – odchod do důchodu
- 22. 11. 1995 – zemřel v Brně

Dílo:

Poezie – Před nedělí (1928), Novojičínští knihtiskaři (1928), Zjevení lásky (1929), Světlo z Galileje (1929).

Beletrie – Pět v kruhu (studie 1932), Dva

obrazy srdce (povídky 1932), Země v průvanu (román 1936), Plemeno Hamrů (román 1940, 1944, 1947), Modrý zvon (román 1941, 1942), O krejčím Dadákovi (povídka 1944), Znamení šelmy (román 1947), Prsten (román 1959, 1970, 1990), Především naději (román 1980), Mezi námi noc (román 1964), Královna Eliška Rejčka (román 1968, 1980), Královský sen (povídka 1970), Trýzeň slávy (román 1972, 1977), Ohnivá jeseň (román 1973, 1979), Zlomená pečeť (román 1976, 1983, 1988), Milostný herbář (román 1976), Živý kámen (román 1978), Raněné pole (román 1981), Řezenské ortely (román 1984, 1988), Stíny pod piniemi (román 1986), Bosý biskup z Libice (román 1991), Stříbrné vzpomínání (memoárové črty 1997).

Dílo Františka Neužila se vyznačuje láskyplnou něhou, brilantním vypravěčským talentem spojeným s historiografickými znalostmi, které se vyváženou formou snoubí v jeden harmonický celek, takže čtenář je vtažen do děje a od začátku do konce čte téměř jedním dechem. V dílech, která František Neužil věnoval „krajíně svého srdce“, čili regionu Pozořicka a Slavkovska, se zračí veliká láska k tomuto prostředí a k lidem v něm žijícím.

Ludmila Nosková

Milivoj Husák instaluje obrazy

Opravy kostelů ve farnosti v roce 2015

V tomto roce jsme prováděli práce na kostelech ve všech obcích spadajících do naší farnosti.

Slavkov u Brna

Ve Slavkově probíhaly práce na kostele Vzkříšení Páně. A to ve dvou etapách. Ta jaře se prováděly práce v podstřeší. Bylo provedeno nové dřevěné dvouramenné schodiště do prostoru půdy, namísto již nevyhovujícího stávajícího, které bylo ve špatném stavu a jehož užívání nebylo zcela bezpečné. Dále bylo provedeno vyztužení konstrukce krovu, opravy pozednic, vzpěr krovu, vyčištění klenby nad varhanami a oprava podlahy nad varhanami. V letních měsících začaly práce na obnově střešního pláště. Na větší části východní roviny střechy byly provedeny nové žlaby, nové laťování a krytina. Dále bylo provedeno zpevnění krovu vložení výztuh v úrovni pozednic mezi vaznými trámy. Finanční krytí těchto akcí ve výši 664 000 Kč bylo zajištěno z příspěvků Ministerstva kultury, Města Slavkov u Brna, Jihomoravského kraje a z vlastních prostředků farnosti. V dalším roce chceme pokračovat další etapou prací na opravě střešního pláště.

Němčany

V Němčanech byla dokončena oprava střechy kostela Panny Marie Bolestné na Lutřstěku. Bylo provedeno dokončení střechy nad presbytářem a zákristíí a nový nátěr střechy věže kostela. Na opravách ve výši 220 000 Kč se finančně podílelo Ministerstvo kultury, obec Němčany a vlastním příspěvkem farnost.

V dalších letech je v plánu obnova fasády, podlahy zvonového patra a zvonových oken.

V současné době průběžně probíhá i restaurování vzácné sochy Panny Marie

z kostela na Lutřstěku v ceně 76 000 Kč. Restaurátor akad. mal. Mario Král odstranil novodobé přemalby a socha bude prezentována v nejstarší vrstvě barevné malby. Byly nalezeny barvy modrá, zelená, červená a béžová. Socha tak získá zcela nový vzhled, která zvýší její historickou hodnotu.

Hodějice

V Hodějicích byla v letních měsících provedena úprava půdy kostela sv. Bartoloměje provedením zateplení stropu. Stávající betonová mazanina s heraklitovými deskami byla odstraněna, došlo k odlehčení stropu a bylo provedeno zateplení minerální vlnou. V rámci zateplení byla provedena příprava pro elektroinstalaci – svítidla v kostele. Na zateplení s nákladem 94 000 Kč se kromě vlastního podílu farnosti ve velké části finančně podílela svojí dotací obec Hodějice. V dalším roce bychom rádi provedli úpravy zamezující zamrznání vody v zázemí zákristie.

Heršpice

V Heršpicích byla provedena úprava vstupu do kostela sv. Matouše a soklu věže. Ve vstupu byl odstraněn stávající povrch z teraca a proveden nový obklad z žulových desek. A to jak ve vlastním vstupu do kostela, tak na soklu věže kostela. Před vstupem bylo provedeno předláždění zpevněné plochy. S časovým předstihem byly provedeny výkopy kolem věže za účelem vyschnutí základového zdiva a následný zásyp makadame. Kolem celého kostela byly osazeny obrubníky okapového chodníku.

Na opravách ve výši 52 000 Kč se podílela finančně farnost.

Pavel Galata, technik stavebních investic pro děkanství slavkovské

Křížová cesta dokončena

V pondělí 18. května 2015 bylo dokončeno dílo Křížové cesty na Urbánek tím, že do jejích výklenků byly umístěny obrazy 14 zastavení. Jde o moderní figurální malbu na cetrisové desce, autorem je výtvarník Milivoj Husák. Požehnutí nových obrazů Křížové cesty bylo z důvodů špatného počasí odloženo na příští rok 2016.

Skrze svátost křtu se znovu narodili:**Lukáš Novotný ze Slavkova**

* 2015, pokřtěn 12. 4. 2015

František Václav Ščuglík z Brna

* 2014, pokřtěn 12. 4. 2015

David Zdeněk Fojtík z Heršpic

* 2014, pokřtěn 12. 4. 2015

Kryštof Petr Pecháček ze Slavkova

* 2015, pokřtěn 12. 4. 2015

Adam Fianta ze Slavkova

* 2014, pokřtěn 9. 5. 2015

Eliška Marie Smutná z Drysic

* 2015, pokřtěna 24. 5. 2015

Jan František Červinka ze Slavkova

* 2007, pokřtěn 7. 6. 2015

Adéla Marie Červinková ze Slavkova

* 2005, pokřtěna 7. 6. 2015

Martin Horych z Heršpic

* 2015, pokřtěn 13. 6. 2015

Veronika Dufková ze Slavkova

* 2011, pokřtěna 20. 6. 2015

Nikol Dufková ze Slavkova

* 2014, pokřtěna 20. 6. 2015

Sebastian Putna z Brna

* 2015, pokřtěn 20. 6. 2015

Karolína Tesařová ze Slavkova

* 2014, pokřtěna 21. 6. 2015

Miroslav Hrabčík ze Slavkova

* 2015, pokřtěn 21. 6. 2015

Marek Flajzar ze Slavkova

* 2015, pokřtěn 11. 7. 2015

Nicol Věra Jančoková ze Slavkova

* 2015, pokřtěna 2. 8. 2015

Tobiáš Svoboda z Němčan

* 2015, pokřtěn 13. 9. 2015

Anna Kateřina Benešová ze Slavkova

* 2014, pokřtěna 13. 9. 2015

Jonáš Jakub Navrátil z Heršpic

* 2015, pokřtěn 13. 9. 2015

Jan Boreček z Hodějic

* 2014, pokřtěn 19. 9. 2015

Emma Marie Hošková ze Slavkova

* 2015, pokřtěna 27. 9. 2015

Natália Bodocká z Heršpic

* 2014, pokřtěna 27. 9. 2015

Do svátosti manželství vstoupili:**Petr Bandouch z Hrušek****a Terezie Lungová z Milotic**

oddáni: 18. 4. 2015

Jan Buchta z Tvarožné**a Anna Škrobová z Rousínova**

oddáni: 25. 4. 2015

Ondřej Stolar ze Slavkova**a Markéta Šínová z Brna**

oddáni: 9. 5. 2015

Jan Špatný ze Slavkova**a Jana Vaňáčková ze Slavkova**

oddáni: 20. 6. 2015

Vít Knotek ze Slavkova**a Tereza Čechová ze Slavkova**

oddáni: 20. 6. 2015

Viktor Novotný ze Slavkova**a Veronika Vránová ze Slavkova**

oddáni: 11. 7. 2015

Jan Dvořák z Tišnova**a Jana Spáčilová ze Slavkova**

oddáni: 8. 8. 2015

Renato Jorge Rosa Delgado ze Slavkova**a Jana Krčová ze Slavkova**

oddáni: 22. 8. 2015

Tomáš Tríska ze Slavkova**a Martina Salusová ze Slavkova**

oddáni: 19. 9. 2015

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili:**Vladislav Kučera ze Slavkova**

* 1953, † 24. 3. 2015

Vlasta Holoubková z Hodějic

* 1946, † 30. 3. 2015

S. Marie Immaculata Kolínková**Školská sestra ze Slavkova**

* 1927, † 21. 4. 2015

Ladislav Rak z Brna

* 1952, † 21. 4. 2015

Jan Kučera z Heršpic

* 1930, † 30. 4. 2015

Jaroslava Jandlová ze Slavkova

* 1925, † 4. 5. 2015

Marie Andrllová ze Slavkova

* 1939, † 10. 5. 2015

Miroslav Vrána z Němčan

*1924, † 18. 5. 2015

Marie Hrabovská z Hodějic

*1946, † 30. 5. 2015

Oldřich Varha z Heršpic

*1930, † 18. 6. 2015

Aurelie Zástřešková z Němčan

*1923, † 18. 8. 2015

Marie Audová ze Slavkova

*1933, † 28. 8. 2015

Alžběta Blechová ze Slavkova

*1951, † 6. 9. 2015

Karel Hrabovský z Hodějic

*1947, † 30. 9. 2015

Rozhovor s Bohem

Pojď dál, řekl Bůh. Tak ty bys se mnou chtěl udělat interview?

Jestli máš čas, řekl jsem.

Bůh se usmál a odpověděl: Můj čas je věčnost, a proto je ho dost na všechno. A na co se mě vlastně chceš zeptat?

Co tě na lidech nejvíc překvapuje?

Bůh odpověděl: To, že je nudí být dětmi, a tak pospíchají, aby dospěli, a když jsou dospělí, zase touží být dětmi. Překvapuje mě, že ztrácejí zdraví, aby vydělali peníze, a pak utrácí peníze za to, aby si své zdraví dali do pořádku.

Překvapuje mě, že se natolik strachují o budoucnost, a tak vlastně nežijí ani pro přítomnost, ani pro budoucnost.

Překvapuje mě, že žijí, jakoby nikdy neměli umřít, a že umírají, jakoby nikdy nežili.

Bůh mě vzal za ruce a chvíli jsme mlčeli.

Pak jsem se zeptal:

Co bys chtěl jako rodič naučit své děti?

Bůh se usmál a odpověděl: Chci, aby poznali, že nemohou nikoho donutit, aby je miloval. Mohou jen dovolit, aby je druzí milovali.

Chci, aby poznali, že nejcennější není to, co v životě mají, ale koho mají.

Chci, aby poznali, že není dobré porov-

návat se s druhými. Každý bude souzen sám za sebe, ne proto, že je lepší nebo horší než jiní.

Chci, aby poznali, že bohatý není ten, kdo má nejvíc, ale ten, kdo potřebuje nejméně.

Chci, aby poznali, že trvá jen pár vteřin způsobit lidem, které milujeme, hluboká zranění, ale trvá mnoho let, než se taková zranění uzdraví.

Chci, aby se naučili odpouštět, odpouštět skutkem.

Chci, aby věděli, že jsou lidé, kteří je milují, ale kteří nevědí, jak své city vyjádřit.

Chci, aby věděli, že za peníze si mohou koupit všechno kromě štěstí.

Chci, aby poznali, že opravdový přítel je ten, kdo o nich všechno ví, a přesto je má rád.

Chci, aby poznali, že vždycky nestačí, aby jim odpustili druzí, ale že oni sami musejí odpouštět.

Chvíli jsem seděl a těšil se z Boží přítomnosti. Pak jsem Bohu poděkoval, že si na mne udělal čas. Poděkoval jsem mu za všechno, co pro mne a mou rodinu dělá.

A Bůh odpověděl: Kdykoli. Jsem tu čtyřicet hodin denně. Jen se zeptej, a já ti odpovím. Lidé zapomenou, co jste si řekli. Lidé zapomenou, co jste udělali, ale nikdy nezapomenou, jak se vedle vás cítili.

Z farní knihovny

Farní knihovna dostala darem sérii knih Tomáše Halíka. Ve zkratce jsou uvedena témata jednotlivých knih.

Vzdáleným nablízku – Tomáš Halík – *Vášeň a trpělivost v setkání víry s nevírou*

Žít s tajemstvím – Tomáš Halík – *Podněty k promyšlení víry*

Obnovíš tvář země – Tomáš Halík – *Texty k obnově církve a společnosti z let 1989 – 1998*

Co je bez chvění, není pevné – Tomáš Halík – *Labyrintem světa s vírou a pochybností*

Chci, abys byl – Tomáš Halík – *Křesťanství po náboženství*

Stromu zbývá naděje – Tomáš Halík – *Krise jako šance*

Vzýván i nevzván – Tomáš Halík – *Evropské přednášky k filozofii a sociologii dějin křesťanství*

Noc zpovědníka – Tomáš Halík – *Paradoxy malé víry v postoptimistické době*

Divadlo pro anděly – Tomáš Halík – *Život jako náboženský experiment*

Doba zapůjčení knih je jeden měsíc a proto prosíme všechny čtenáře, kteří mají doma delší dobu odloženou půjčenou knihu, aby se podívali do svých knihoven. Po domluvě dobu zapůjčení čtené knihy prodloužíme. Děkujeme. *Jana Lstibůrková*

Misijní neděle

„Kde je láska, tam se dějí velké věci, kde se nic velkého neděje, je to proto, že tam není žádná láska.“

Sv. Ignác z Loyoly

Misijní jarmark

Letos budeme opět na Misijní neděli 18. 10. pořádat Misijní jarmark. Po ranní i večerní mši svatě si budete moci zakoupit misijní kalendáře, různé rukodělné výrobky a misijní sušenky nebo jiné pečivo. Výtěžek prodeje bude věnován na Papežské misijní dílo. Podrobnosti o něm najdete na <http://www.missio.cz/>. Přečtěte si také zajímavé poselství papeže Františka: <http://www.missio.cz/zapojte-se/misijni-nedele/poselstvi-papeze-k-misijni-nedele-2015/>.

Jako novinku bychom tentokrát rádi nabídli k prodeji misijní sušenky, tedy jednoduché trvanlivé sladké nebo i slané pečivo. Sušenky mohou být kakaové, skořicové, kokosové, vložkové... To vše je na vaší fantazii. Pokud budete mít chuť a čas, můžete upéct jakékoli sušenky a donést je zabalené po několika kusech v celofánu. Předě mší svatou je položte na připravené stoly u vchodu do kostela. Pokuste se zapojit do pečení i děti. Sušenky nemusí být dokonalé, důležité je, že budou pečené s těmi nejlepšími úmysly. Je možné upéct i něco jiného (koláče, muffiny, trubičky apod.).

Pokud by někdo chtěl přispět také rukodělnými výrobky, ať se ozve p. Klinkovské na klink@tiscali.cz.

Misijní adorace

Jako každou neděli bude probíhat v kostele v neděli od 19 do 20 hodin adorace. Tentokrát bychom chtěli při své modlitbě myslet také na všechny, kdo se věnují hlásání evangelia.

za organizátory Lenka Klinkovská

Setkání s Guy Gilbertem v Provence

Pravidelné aktivity ve farnosti

Adorace před Eucharistií ve farním kostele každou neděli večer 19.00 – 20.00.

Svatost smíření před večerní mší svatou a každou středu od 19.00 do 20.00.

Mše svaté pro děti každé úterý v 18.00, téma Ježíš v nedělních evangeliích, soutěž dětí.

Vyučování náboženství žáků ZŠ, rozvrh je níže a na farním webu.

Program pro mládež každý pátek v 18.00 mše svatá, modlitba mládeže a večerní program, společenství.

Setkávání maminek s malými dětmi v Domě Svaté Rodiny (vedle KMŠ Karolínka) každé úterý v době 8.30 – 11.00 (konání toho dne je dobré si ověřit na Facebooku, adresa: MM Slavkov u Brna). Náplň času je hraní, popovídání si a kratší modlitba. **Ministrantské schůzky** jsou každý pátek od 16,00 na faře.

Schola má zkoušku každý pátek od 16.00 na faře. Děvčata, která ráda zpívají, zveme do scholy, která by doprovázela bohoslužby.

Pěvecký sbor CMB má zkoušku ve čtvrtek od 19.00 na faře.

Modlitby otců každé sudé pondělí 20.30 – 22.00 na faře.

Modlitby matek každé liché pondělí 20.30 – 22.00 na faře.

Setkání KLASu (Klub aktivních seniorů) se koná v pondělí jednou za měsíc dle ohlášení 18.00 – 19.30 na faře.

Cyklos přednášek se koná v pondělí jednou za měsíc dle ohlášení 18.00 – 19.30 na faře.

Farní divadlo zkouška středa 18.00 – 21.00 na faře.

Farní kavárna ve Slavkově po ranní mši sv. od 9.30 na faře.

Vyučování náboženství

Slavkov – fara

1. roč. pondělí 12,30 s. Gregorie
2. roč. pondělí 13,15 s. Gregorie
3. roč. středa 13,00 o. Milan
4. roč. pondělí 14,00 s. Gregorie
5. roč. čtvrtek 13,15 kat. Lucie Hlaváčková
6. roč. čtvrtek 14,00 kat. Lucie Hlaváčková
7. a 8. roč. středa 15,20 o. Milan
9. roč. a 1. roč. SŠ bude mít společenství v pátek po mši sv. na faře

Náboženství na obcích:

- Němčany úterý 12,00 s. Gregorie
 Hodějvice úterý 13,00 s. Gregorie

Výlet dětí do Mikulova

Pravidelné bohoslužby ve farním kostele: neděle 8.30 a 18.00, úterý 18.00 bohoslužba pro děti, čtvrtek 7.00, pátek 18.00 bohoslužba pro mládež, sobota v 7.30. **Svatost smíření** před každou večerní mší svatou a každou středu od 19.00 do 20.00.

ŘÍJEN

12. 10. Přednáška – cestopisné promítání – s mládeží po krásách francouzské Provence, 18,00 fara.
13. 10. Mariánská pouť v Žarošicích v 17.00 (autobus v 16.00).
17. 10. NEK – Národní eucharistický kongres, mše svatá a doprovodné programy v Brně.
18. 10. Misijní neděle – sbírka, jarmark.
25. 10. Výročí posvěcení kostela (Slavkov, Němčany, Hodějice).
26. 10. KLAS – setkání seniorů, 18.00 fara.

LISTOPAD

- 2.–7. 11. Dušičkový týden na Špitálce.
5. 11. Mše sv. v penzionu, čtvrtek 8.00.
5. a 6. 11. Návštěvy nemocných.
9. 11. Přednáška – téma bude oznámeno.
14. 11. Duchovní obnova pro ženy, DSR, P. Adam Rucki.
15. 11. Adorační den farnosti (všechny kostely).
21. 11. Duchovní obnova pro mládež „Společenství“, DSR, P. Milan Vavro.
23. 11. KLAS – setkání seniorů, 18.00 fara.
28. 11. Duchovní obnova pro muže, DSR.
28. 11. Otevřený kostel – Napoleonské dny.

PROSINEC

- Roráty v Adventu nejen pro děti (Slavkov 1. 8. 15. a 22. prosince v 6.45)
3. 12. Ekumenická modlitba za padlé v zámecké kapli.
 3. 12. Mše sv. v penzionu, čtvrtek 8.00.
 3. a 4. 12. Návštěvy nemocných.
 6. 12. Mikulášská besídka v Domě sv. Rodiny v 15.00 (neděle).
 7. 12. Přednáška – téma bude oznámeno.
 8. 12. Slavnost Neposkvrněného početí P. Marie se světelným průvodem (ráno 6.45 roráty, večer 18.00 mše sv.).

LEDEN

7. 1. Mše sv. v penzionu, čtvrtek 8.00.
7. a 8. 1. Návštěvy nemocných.
16. 1. Ples děkanství na Bonaparte ve Slavkově.

Kontakt s knězem: Po večerní mši svaté v úterý a v pátek (kolem 18.45), nebo si setkání domluvte na tel. **604 280 160 nebo 544 221 587.**
rkf.slavkov@biskupstvi.cz • www.farnostslavkov.cz

URBÁNEK – vydáno pro vnitřní potřebu farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějicích, Heršpicích. Ročník XVIII., číslo 2/2015. Vyšlo 11. října 2015.

Redakční rada: P. Milan Vavro, Petra Romanovská-Slováčková. Pozn.: Ne všechny texty projdou jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje v případě potřeby krácení článků delších A5 strojepisem. Uzávěrka příštího čísla 15. ledna 2016. Příspěvky – nejlépe zašlete mailem: **rkf.slavkov@biskupstvi.cz**

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice